

Nr 936

Av herr Tobé m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 141, angående utbyggnaden av universitet och högskolor m. m.

(Lika lydande med motion nr 791 i Första kammaren)

Under lång tid har behovet av en organiserad utbildning för ingenjörer i ekonomiska ämnen allmänt framhållits. Därvid har betonats att ingenjören måste kunna anlägga ekonomiska betraktelsesätt vid sitt val mellan olika tekniska lösningar liksom att den kvalificerade ingenjören måste ha sådana ekonomiska kunskaper att han kan samarbeta med kvalificerade ekonomer.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 141 föreslås i enlighet med U 63:s förslag — som en nyhet — att en utbildning av s. k. ekonomingenjörer inrättas. Denna helt nya utbildningslinje presenteras i propositionen inte på annat sätt än att det noteras att den är ny. Det måste emellertid konstateras att U 63:s förslag icke avser att ge högskoleingenjörer ekonomisk utbildning, vilket är vad näringslivet efterfrågat. Utredningens förslag innebär i stället en fyraårig blandutbildning, där två år omfattar i huvudsak naturvetenskapliga, grundläggande hjälpämnen från de tekniska högskolornas två första årskurser och två år valda delar från handelshögskolornas utbildning. Endast ett begränsat antal tekniska tillämpningsämnen förekommer därför, i huvudsak maskintekniska. I intet sådant ämne ges emellertid några fördjupade kunskaper, som på något sätt ställer den utbildade i nivå med högskoleingenjörer ens i detta fack. Däremot kan sägas att utbildningen i ekonomiska ämnen kunnat göras ändamålsenligare än utbildningen i de tekniska, som icke kan läggas till grund för något självständigt ingenjörsarbete. Kritiken riktar sig således främst mot den tekniska delen av utbildningsplanen.

I flera yttranden över U 63:s förslag har den föreslagna utbildningen behandlats. I propositionen redovisas att remissinstanserna i och för sig vitsordat behovet av ekonomisk utbildning av ingenjörer men att däremot den av U 63 föreslagna utbildningen av ekonomingenjörer fått ett negativt mottagande. Av remissyttrandena framgår även att ju mera detaljerat en remissinstans studerat den föreslagna utbildningens innehåll desto allvarligare har kritiken blivit.

Kritiken kan nu sammanfattas på följande sätt:

- 1) Den föreslagna ekonomingenjörsutbildningen ger genom avsaknad av såväl bredd som djup i tekniska tillämpningsämnen endast viss allmän teknisk orientering och detta huvudsakligen enbart i maskintekniska ämnen.
- 2) Fortfarande saknas en organiserad utbildning i ekonomiska ämnen för högskoleingenjörer.

Det synes ändamålsenligt att uppmärksamheten nu riktas mot möjligheterna att systematisera och samordna de ämnen av ekonomisk-administrativ karaktär, som redan nu i inte ringa grad förekommer vid de tekniska högskolorna, med de för högskoleingenjörer väsentliga delarna av utbildningen vid handelshögskolorna. Utbildning i ekonomiska ämnen bör förekomma såväl inom ramen för den befintliga utbildningen av högskoleingenjörer som såsom påbyggnadskurser för högskoleingenjörer med eller utan praktisk erfarenhet. Dessa frågor bör emellertid studeras närmare, och vi vill därför föreslå att frågan om utbildning av högskoleingenjörer i ekonomiska ämnen göres till föremål för särskild beredning. Ett sådant förfarande behöver inte försena utbyggnaden av det högre tekniska utbildningsväsendet. Näringslivets och de yrkesverksamma ingenjörernas krav på utbildningens innehåll och organisation bör inhämtas och ligga till grund för förslagen.

Med hänvisning till det anförda hemställer vi, att riksdagen måtte, med avslag å Kungl. Maj:ts proposition nr 141 vad beträffar den föreslagna utbildningen av ekonomingenjörer, i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om nytt förslag till utbildning av ingenjörer i ekonomiska ämnen i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 3 november 1965

Erik Tobé

Cecilia Nettelbrandt

Jan-Ivan Nilsson

Alf Wennerfors

Sven Ekström